

lighederne for dansk Smør, og der kan nævnes forskelligt, som, hvis man efter et Aars Tid eller to eller senere kommer til Erkendelse af, at det vil være gavnligt, kan iværksættes, uden at man behøver at gaa til Lovgivningsmagten i hvert enkelt Tilfælde.

Jeg har i den senere Tid ført Forhandlinger med Landbrugets Organisationer om Fremsættelse af dette Lovforslag og har faaet Tilslutning fra disse til Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger. § 1, 1ste Stykke, om, at Ministeren efter Tilslutning fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation kan træffe forskellige Bestemmelser, var oprindelig formet paa en anden Maade, men er nu forandret paa Grundlag af de Indvendinger, der fremkom fra Landbrugsorganisationerne. Der er jo for Tiden nedsat et Udvalg af Landbrugsorganisationerne for bl. a. at forhandle om de Bestemmelser, der eventuelt kan tænkes iværksat til Opnaaelse af de her omtalte Formaal — Forhandlinger, hvori ogsaa Ministeriet deltager —, og hvis Lovforslaget gennemføres i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, er Rammerne i Orden, saaledes at Bestemmelserne straks kan træde i Kraft.

Jeg tror, det under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold for Landbruget vil være nødvendigt, at man fra alle Sider samles i Bestræbelserne for at gavne vor Hovedeksportartikel Smørret, saaledes som det her er foreslaaet. Det er meget store Beløb, som det danske Landbrug og derigennem det danske Samfund faar hjem for Eksporten af Smør — i 1924 udførte vi for 660 Mill. Kr. Smør —, og enhver vil jo forstaa, at det vilde faa overordentlig stor Betydning, hvis en saadan Eksportvare kom til at lide under den haarde Konkurrence fra Udlandet, saaledes at Prisen nedsattes stærkt. Det vilde blive en Ulykke, ikke alene for alle de Landbrugere, som direkte er interesserede deri, men for hele Landet. Smørret er ikke alene vor største Eksportvare, som har den mest omfattende økonomiske Betydning for hele Landet, men det har ogsaa den største Betydning for den enkelte Landbruger, og da de fleste Landbrug arbejder med denne Vare, maa vi alle være interesserede i at skabe de bedst mulige Eksportmuligheder for den. Jeg vil derfor haabe, at Rigsdagen vil gennemføre et saa vigtigt og sagligt Lovforslag som det foreliggende saa hurtigt som vel muligt — jeg tror for øvrigt ikke, der vil blive nogen Uenighed om det.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Forhandlingen genoptoges.

Zahle: Det foreliggende Lovforslag indeholder jo en meget stor Række Bestemmelser, og mange af dem kunde det have Interesse for mig at omtale, men jeg har den Mening, at da de nu allerede er omtalt af to Talere og flere senere vil faa Ordet, vilde det tage for meget af Tingets Tid, hvis jeg vidtløftigt udtalte mig om samtlige de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget. Jeg skal derfor blot bemærke, at største Delen bedst kan gøres til Genstand for Forhandling i Udvalget, og dertil regner jeg ogsaa det store og vigtige Spørgsmaal om Søndre Landsret. Jeg skal indskrænke mig til at omtale enkelte Spørgsmaal, som ligger mig særlig paa Sinde, og overfor hvilke jeg ønsker saa vidt muligt at paavirke Offentligheden og det høje Tings Medlemmer til at indtage en Stilling, som svarer til mine Synspunkter. Dette gælder navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Højesteret skal voteres offentligt, og Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Pressen skal have Ret til gengive og omtale Forhandlingerne i Retten. Ved det, jeg her har at sige, kommer jeg til at pege paa nogle mørke Sider i Højesterets Historie, og inden jeg gaar til dette, vil jeg derfor sige, at jeg ikke ønsker paa nogen Maade at svække Domstolens Anseelse og især ikke dens fuldkomne Uafhængighed af Administrationen, som jeg kun glæder mig over. Efter min Mening staar Højesteret saa højt som nogen Sinde — eller jeg maa maaske snarere sige, at efter min Mening har Højesteret aldrig staaet mere anseligt i Kraft af sin hele Sammensætning end fra det Tidspunkt, da den nuværende Præsident i Højesteret, Gram, kom til at indtage denne Stilling, og indtil Højesteretsdommer Tybjerg alt for tidligt afgik ved Døden. Med den